

कुरङ्गः” इति । वहिरङ्गशास्त्रीयनिमित्तसमुदायमध्ये अन्तर्भूतानि अङ्गानि निमित्तानि यस्य । व्याकरणोक्ते परनित्यवहिरङ्गवाचके नैमित्तिककार्यभेदे, तद्वोधकशास्त्रे च । यथा भ्रामणिनी कुले इत्यादौ “इकोऽचीति” पा०) नित्यप्राप्तं तुभं बाधित्वा “ह्रस्वो न पुंसके” इति पा० ह्रस्वः । पूर्व्यं कृते तु तुभि अजन्तत्वाभावात् ह्रस्वो न स्यात् । ततश्च तुम्भूपकार्यं प्रत्ययस्थाज् रूपं निमित्तमपेक्षते इति तद्वहिरङ्गं ह्रस्वस्तु प्रकृतिमात्रमपेक्षत्वात् अन्तरङ्ग इति तस्य वहिरङ्ग-निमित्तककार्यबाधकत्वे योजम् । “परनित्यान्तरङ्गापवादानामुत्तरोत्तरं बलोय इति” “असिद्धं वहिरङ्गमन्तरङ्ग” इति च परि० सि० कौ० । एतन्मूलिकैव “वहिरङ्गविधिभ्यस्तु अन्तरङ्गविधिर्वर्जोति” कारिका । अन्तः आसन्नमङ्गं कर्म० । आरादुपकारके न० यथा ब्रह्मसाक्षात्कारे श्रवणमनन निदिध्यासनानि, संप्रज्ञातसमाधौ च धारणादीनि त्रीणि अन्तरङ्गाणि । यमादयस्तु पञ्च वहिरङ्गाणि । तथा हि यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधय इत्यष्टौ संप्रज्ञातसमाधेरङ्गानि तत्र यमादयः वहिरङ्गाणि, प्रति-बन्धकस्य चित्तकायप्राणोन्मूलनस्य निवर्तनेन परम्परया उपकारकत्वात्, धारणादयस्तु संप्रज्ञातसमाधेः समान-विषयतया साक्षात्स्वरूपेण उपकारकत्वादनन्तरङ्गाणीति अत एव धारणादित्वयमभिधाय “त्वयमन्तरङ्गं पूर्व्येभ्य” इति पात० सूत्रे धारणादित्वयस्यान्तरङ्गत्वमुक्तम् । धारणादि-स्वरूपादि तत्तच्छब्दे वक्ष्यते । असंप्रज्ञातसमाधौ तु सर्वार्थ-रूपेण वहिरङ्गाणि असमानविषयत्वादिति बोध्यम् ।

अन्तरचक्रं न० अन्तरं मध्यवर्त्ति चक्रम् । तन्त्रोक्तेषु देह-स्थसुषुम्णामध्यस्थेषु मूलाधारादिषु षट्सु पञ्चाकारचक्रेषु । विवरण षट्चक्रशब्दे दृश्यम् । ईत० । आत्मोयसमूहे न० ।
अन्तरज्ञं लि० अन्तरं भेदं विशेषं जानाति ज्ञा-क ईत० । विशेषज्ञे “नान्तरज्ञाः श्रियो जात प्रियैरासां न भूयते” इति किरा० ।

अन्तरणं न० अन्तरं व्यवहितं करोति अन्तर+णिच्-भावे ल्युट् । अन्तरितकरणे व्यवधाने, “हविरन्तरणे प्राक् प्रधानेज्याया” इति कात्या० २५.५.१५, “यदि नाम हविरन्तरितं न षट्हीतमेव, प्राक् प्रधानेज्यायाः सृत्वा अन्वाहरेत् हरिषोऽन्तरणं बहूनां मध्ये एकस्याप्यहण-मिति” तद्व्या० ।

अन्तरतमं लि० अतिशयेन अन्तरः सदृशः, अत्यन्तसदृशे “स्थानेऽन्तरतम” इति पा० । सादृश्यञ्च “तुल्यास्यप्रत्यक्ष-

मिति” पा० सूत्रोपात्तं स्थानादिसाम्यम्, यथा कका-रादीनां उकारादिषु तुल्यस्थानप्रत्यक्षवत्त्वेन साम्यम् एवं सकारस्य थकारे । आत्मोयतमे च ।

अन्तरतस् अव्य० सप्तम्यर्थे तसि । मध्ये इत्याद्यर्थे । “दृष्ट-मन्तरतः कृत्वा रावणं वाक्यमब्रवीत्” इति रामा० ।

अन्तरदृग् पु० अन्तरे दृग् यस्य । अन्तरञ्चे परमात्मानुसन्धा-यिनि । अन्तरं भेदं पश्यति दृग्-किप् ईत० । विभेदज्ञे लि० ।

अन्तरदेशं पु० कर्म० । मध्यदेशे तद्विवरणं मध्यदेशशब्दे दृश्यम्

अन्तरपु(पू)रुषं पु० अन्तरः मध्यवर्त्ती पुरुषः वा दीर्घः । अन्तर्यामिनि परमेश्वरे । “मन्यन्ते च पापकृता “न कश्चित् पश्यतीति नः” । तांस्तु देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्वैवान्तर-पूरुष” इति मनुः ।

अन्तरपूजा स्त्री ७त० तन्त्रोक्ते मनःकल्पितोपचारेण पूजा-याम् तत्प्रकारस्तु अन्तर्यागशब्दे वक्ष्यते ।

अन्तरप्रभव पु० अन्तरेभ्यो भिन्नवर्त्तमानादपिदृश्यः प्रभवति प्र+भू-अच् ५त० । सङ्कीर्णवर्त्ते मूर्द्धावसिक्तादौ । अन्तर-प्रभवाश्च द्विविधाः अतुलोमजाः, प्रतिलोमजाश्च तत्त्वोत्कृष्ट-वर्त्तात् अपकृष्टवर्त्तायां स्त्रियां जाताः मूर्द्धावसिक्तादयः अतुलोमजाः, अपकृष्टवर्त्तात् उत्कृष्टवर्त्तायां स्त्रियां जाताः प्रतिलोमजाः सूतादयः । “भगवन्! सर्ववर्त्तानां यथा-वदनुपूर्व्यशः । अन्तरप्रभवानाञ्च धर्माच्चो वक्तुमर्हस्येति” मनुः । एतेषां भिन्नवर्त्तजातत्वात् अन्तरनामत्वमपि मनुना हि अतुलोमजान् प्रतिलोमजाञ्च उक्त्वा “तान-न्तरनामस्तु मातृदोषात् प्रचक्षते” इत्युक्तम् । अधिकं वर्त्त-सङ्करशब्दे वक्ष्यते ।

अन्तरय पु० अन्तर्मध्ये अवः गमनम् इण्-अच् । मध्यगतौ व्यवधाने । ल्युङ्गन्तमप्यत्र न० । अन्तरं याति या-क । देहमध्यस्थचित्तगते लि० ।

अन्तरशायिन् पु० अन्तरे शेते शी+णिनि । चित्तस्थे जीवे । तस्य तत्र प्रतिविम्बरूपेण स्थितत्वात्तथात्वम् ।

अन्तरस्थ पु० अन्तरे देहमध्ये तिष्ठति स्था-क ७त० । देहमध्यस्थचित्तस्थे जीवे ।

अन्तरा अव्य० अन्तरेति इण्-डा । निकटे, मध्ये, विनाशे च । तत्र मध्ये “अन्तरा पतिते पिण्डे सन्देहे वा पुन-र्हरेदिति” या० । “अन्तरा ऋतसूतके” इति सूतिः । “पशुमण्डूकमाज्जार्त्तसर्पनकुलादिभिः अन्तरा गमने, विद्यादन्ध्यायमर्हन्निशमिति” मनुः । “सौमित्रेर्निशि-तैर्वाणैरन्तरा शकलीकृता” इति रघुः । “अक्षेत्रे वीज-